

POSVEĆENO

ČASNOJ USPOMENI

EMILIA pl. LASZOWSKOG

PRAZMAJA "BRLOŠKOG" i "OZALJSKOG

- 1.) ZADNJI ČASOVI I SMRT.
- 2.) BRATSKO SPOMEN-SLOVO.
- 3.) OPROŠTAJNA RIJEČ !-

POKOJ VJEĆNI DARUJ MU, GOSPODINE.
I SVIJETLOST VJEĆNA SVIJETLILA MU.
POČIVAO U MIRU!

ZADNJI ČASOVI ŽIVOTA I SMRT

Emilija pl. LASZOWSKOG

Prazmaja "BRLOŠKOG" i "OZALJSKOG".-

Emilije pl. LASZOWSKI, Prazmaj "BRLOŠKI" i "OZALJSKI" doživši visoke godine života bolovao je od arterioskleroze, ali ga to nije smetalo, da još u 82. godini života - duševno svjež - nastavi svojim radom u korist ljubljenog Naroda Hrvatskoga na historijskom polju, kome je radu cijeli svoj život sa neizmjernim žarom posvetio.-

Odupirao se sa svom snagom protivu postepenom popuštanju tjelesnih snaga, kao naravnom posjedicom prevelikog naprezanja i precjenjivanju tjelesnih sna-
ga gonjen željom da završi svoje djelo " II.dio,
POVIJEST RUDARSTVA U HRVATSKOJ ".-

Pa i to je očiti dokaz koliko je još imao vo-
lje za rad i koliko se još osjećao duševno svjež,
jer ga je baš taj rad "POVIJEST RUDARSTVA U HRVAT-
SKOJ" prisiljavao da tu i tamo osvježi i obnavlja
svoje inače bogato znanje iz mineralogije.

Ali ipak unatoč čvrste njegove volje, želje za nastavkom i dovršenje njegova djela narav je bila jača od njega. Slabost ga je počela hvatati, te je sve češće i češće morao prilijegati da se od prenapornog rada i naprezanja odmori u vijek u nadi tako postić ojačanja kako bi mogao osvježen, odmoren i ojačanj da se opet prihvati svog ljubljenog rada.

Tako samih 4 dana pred smrt opet se digao sa kreveta i sjeo za stol sa namjerom da nastavi svojim radom.

Medutim precjenjivao je samoga sebe. Moreo je da prekine svaki daljnji rad, shrvan legao i više se nije digao iz kreveta.

Stanje mu se naglo pogoršalo.

Postao je apatičan, nestalo mu je svake volje za jelo, ništa mu više nije prijalo. Tužnom sinu koji je sa zebnjom sve to pratio jedva je ponekad uspjevalo da ljubljenom ocu ~~uspjeh~~ pruži i da on primi po koju žličicu juhe.

Ispk dragi naš nezaboracni EMILIE sve je to podnagoao sa neizrecivom strpljivošću.

Kući liječnik, koji je dolazio svakodnevno i činio sve nadčovječne napore bio je prisiljen da rodbini dade na znanje da tu ljudsko znanje i svi ljudski napor prestaju jer se neizježno blizi i svakog časa može očekivati kraj.

Kako ranije, tako su Ga i za vrijeme njegovog bolovanja često posjećivali njegovi stari prijate-

lji i mnogi od stare "ZMAJSKE BRAĆE", pa tako dodje-
še k Mnjemu u posjet dana 28. studenoga 1949. oko
sedamnajst sati nekadašnji Njegov školski drug i
stari prijesni prijatelj dr. Milan ŠENOA, kano-
nik i župnik Župe sv. BLAŽA dr. Mijo SELEC, Zmaj
sv. BLAŽA i stari prijatelj umirovljeni župnik BR-
DOVEČKI Vjekoslav NORŠIĆ, Zmaj NORŠIĆKI iz SAMOBORA,
te zauzeše mjesto oko Njegova kreveta.-

Dobri Mu sin PAVEL razmjestio i namjestio jas-
tuke tako, da je mogao da se uzdigne sjedeći u
krevetu a oči Mu, razdragan njihovim posjetom zas-
jaše posebnim žarom radosti i ushićenja.-

Odmah se rasplela živa diskusija o historiji
pa tako predjoše raspravljaljući i na slikarstvo.-

Pokojni EMILije toliko se uzbudio održavši ta-
ko rekuć čitavo malo predavanje o HOLANDIJSKOM SLI-
KARSTVU a napose o HOLANDIJSKOJ SLIKARSKOJ ŠKOLI.-

To nije više bio bolesnik - starac na kraju ži-
vota, ne - već je to bio čovjek u naponu života, sna-
žan i svjež, kome su oči sjevale zanosom mladenačko-
duha, slabost, nemoc, brzi zamor sve je to zaborav-
ljeno, zanio se duhom i uživio sjećanjem u krug sve-
jih starih prijatelja istomišljenika uznesen u li-
jepa ona vremena njegova rada i djelovanja u naponu
Njegova života.

I tako se oduljio njihov posjet, ali kad se oke-
20 sati oprostiše od Njega Njegovi dragi posjetioci
reakcija nije izostaša.-

Klonuo je zamolivši svoga sina PAVELA, da Ga
položi na lijevu stranu jer bi želio da malo po-
drijema pošto Ga je živi razgovor prilično i zamo-
rio.-

Prošao je od tada tek jedan sat, kada je Njegov
sin PAVEL navratio da Ga zapita što bi želio veče-
rati.-

Našao Ga je u istom položaju.-

Tiki, nježni pokušaji da Ga probudi ostadože
bez odaziva.-Spoznanje da to nije čvrsti san, koji
donaša odmor i ojačanje, već kruta istina da je mi-
li, ljubljeni išložavani OTAC ZASPAO ZA NAVJEKE.

Da zaspao je smiren a a licem mu se prelio od-
raz sreće, spokojstva, konačnog smirenja.....

Prestalo je kucati za na vijeke plemenito srce
divnog čovjeka, dobrog muža i obožavanog rodite-
lja, rijetkog iskrenog, požrtvovnog, pouzdanog
prijatelja.-

Hrvatski je NAROD izgubio nadasve zaslužnog
naučenjaka, književnika i historičara svjetskog
glasa a živa "ZMAJSKA BRAĆA" raspuštene časne ro-
doljubne "DRUŽBE BRAĆE HRVATSKOGA ZMAJA" svog ljub-
ljenog i duboko poštivanog "OSNIVACA", dugogodiš-
njeg "VELIKOGA MEŠTRA", po srcu, dobroti, plemenit-

tosti i istinskoj bratskoj ljubavi

JEDINSTVENOG ČASNOG ZMAJSKOG BRATA SVOGA !

E M I L I J E pl. LASZOWSKI

"PRAZMAJ BRIOŠKI i OZALJSKI"

okrijepljen darovima svete naše Vjere, izmiren sa BOGOM svojim, koga je svim srcem i dušom vjernoga sina ljubio, preselio se ispustivši Svoju plemenitu dušu

U VJEĆNOST !

Umro je

E m i l i j e pl. LASZOWSKI

Prazmaj "BRIOŠKI" i "OZALJSKI"

ali ON živi i živjet će u časnoj uspomeni NARODA HRVATSKOGA, kome je zaživota svojim širokim znanjem vjerno i odaně služio ostavivši za sobom bogatu baštinu Njegovog marnog i vrijednog kulturnog rada a u

SRCIMA NJEGOVE "ZMAJSKE BRAĆE",

koju je, svakog pojedinca beziznimno u dobru i u zlu ljubio i cijenio istinskom bratskom ljubavlju i povezanošću našim uzvišenim geslom

"PRO ARIS - ET FOCIS!"

u svom plemenitom zletnom srcu nosio ŽIVJET ĆE

DOK I JEDNOG OD NAS BUDE

u vazda svježem i dragom sjećanju čvrste "ZMAJSKE BRATSKE" povezanosti i zahvalnosti. -

----- +++++ -----

Dana 29. i 30. Studenog 1949. godine bili su državni praznici, te nije bilo mogućnosti tiskat OSMRTNICE, pa su vjerni sinovi obašli koliko im je god bilo moguće po vremenu i poznavanju stanova mnoge pokojnikove prijatelje i Zmajsku braću da im saopće tu pretužnu vijest.- Tek dana 1.XII. 1949. tiskane su i razaslate osmrtnice a istoga je dana i izvršen ukop nezaboravnog milog pokojnika.

Po Njegovoj želji počiva uz svoju ljubljenu majčicu pok. pl.gospodju SIDONIJU na MIROGOJU u grobu 12a -I.-116. -

Ispraćaj na zadnjem putu ovozemaljskom bio bi daleko veći, obzirom na ogroman krug prijatelja

kulturnih javnih radnika, izaslanstva Naučnih Zavoda, Hrvatskih kulturnih i humanitarnih društava, prijatelja i ličnih štovatelja a napose velikog broja još živuće i u ZAGREBU nastanjene "ZMAJSKE BRACE".-

Zadnji bi isprćaj do vječnog počivališta
Emilija pl. LASZOWSKOG

Prazmaja BRLOŠKOG I OD OZLJA

bio još i daleko mnogobrojniji, da je bila postojala mogućnost pravovremenog tiskanja i razaslanja posmrtnica

VELIKOG POKOJNIKA!

++++++

Zaklopivši za navijeke dana 28. studenoga 1949. godine mile drage oči

NEZABORAVNI NAŠ OSNIVAČ I OČINSKI BRAT

ČASNI EMILije, PRAZMAJ BRLOŠKI I OD OZLJA

nestao je iz naše sredine ali u srcima našim, punim dragog sjećanja i neprolazne zahvalnosti živi i živjet će svjež u trajnom milom sjećanju

za sva vremena

DOK I JEDNOG OD NAS VJERNE NJEGOVE ZMAJSKE BRAĆE
BUDE!

NEKA JE VJEĆNA SLAVA I ČASNA SPOMEN

OSNIVAČU NAŠEMU

EMILIJU pl. LASZOWSKOME

PRAZMAJU "BRLOŠKOM" i "OD OZLJA"

++++++

VIKTOR M O H R, Zmaj SVETOANDRIJSKI,
Zadnji Meštar PROTONOTAR.-

O P R O Š T A J N A   R I J E Č:

ČASNI BRATE O S N I V A Č U   NAŠ !

ČASNI BRATE, TRAJNE USPOMENE VELIKI MEŠTRE!

MILI I NEZABORAVNI ČASNI BRATE EMILE!

Kruta je sudbina htjela, da "TEBE" OSNIVAJA"
ČASNE NAŠE DRUŽBE
" BRAĆE HRVATSKOGA ZMAJA"

ne mimoidje kruta sudbina NJEZINA raspustom i
zabranom dalnjeg rada i djelovanja djeteta Tvo-
jega ponosnog rodoljubnog uzvišenog džjela Twoga.

Na sam dan smrti TVOJE prošlo je eto gotovo
p u n i h   4 5   g o d i n a

od nezaboravnoga dana 16. Studenoga 1905.G.

kada si u zajednici sa Tvojim nerazdruživim, ~~vjernim~~
vjernim prijateljem i pobratimom, našim dičnim
SUOSNIVAČEM VELIMIROM drom. DEŽELIĆEM starijim
udario temelje časnoj našoj rodoljubnoj družbi
" BRAĆE HRVATSKOGA ZMAJA "
pod Uzevišenim geslom

" PRO ARIS ET FOCIS - DEO PROPITIO!"

Od svoga OSNUTKA - dakle od iskona - pa sve
do tužnog raspusta ostala su

" BRAĆA HRVATSKOGA ZMAJA "

u svom bogatom, požrtvovnom i nesebičnom dugogo-
dišnjem kulturnom radu i djelovanju vjerna po
VAMA SVOJIM OSNIVACIMA
utvrđenim smjernicama, služeći vjerno i odano
MILOJ DOMOVINI HRVATSKOJ I SVOM NARODU HRVATSKOME

Na dan 2. Svibnja 1929. godine za vrijeme
mog svečanog zavjerenja u

"BRATSTVO" ČASNE "ZMAJSKE DRUŽBE"
ZALOŽIO SAM U TVOJE ČASNE RUKE MUZEVNU MOJU RIJEČ
TVRDE VJERE I ODANOSTI

obećavši svim svojim silama i sposobnostima u du-
hu naših PRAVILA i uzvišenog našeg GESLA predano
i vjerno služiti ČASNOJ NAŠOJ DRUŽBI unapredjiva-
ti uzvišene ciljeve

CASNOG NASEG ZMAJSKOG BRATSTVA!

U znak potvrde tog svečanog čina stegli smo
si čvrsto naše desnice a TI
NEZABORAVNI MOJ ČASNI VELIKI MEŠTRE

privukao si me k sebi na bratske prsi TVOJE za-
grlio i čvrsto bratski poljubio !

Tim bratskim cjelovom TVOJIM, želio si mi
dati jasno osjetiti, da sam istim onim časom
položene zakletve vjernosti postao punovaljanim
članom hrvatskog bratskog udruženja

" ČASNE DRUŽBE BRAĆE HRVATSKOGA ZMAJA ! "

OSVOJIO I ČITAVOG ME ZAROBIO TOPLITOM

PLEMENITOG BRATSKOG SRCA TVOGA !

Sedam godina kasnije, dana 23.Travnja 1936.,
preuzevši izborom na GLAVNOJ SKUPŠTINI časnu
dužnost MEŠTRA PROTONOTARA

bio sam si svjestan, počašćen tim izborom po-
klonjenog mi povjerenja drage ZMAJSKE BRAĆE MO-
JE ali ništa manje i težine skopčane sa obavez-
nim dužnostima povjerene mi časti, - tog u našoj

ČASNOM ZMAJSKOJ DRUŽBI NAJODGOVORNIJEG POLO-
ŽAJA !

Željan i odlučan odužiti se

"DRAGOJ MOJOJ ZMAJSKOJ BRAĆI"

na poklonjenom mi povjerenju posvetio sam dane i
noći u našem bratskom zmajskom arhivu proučavaju-
ći sav onaj bogati, svake hvale i našeg ponosa
vrijedan arkiv pomoću kojeg sam se mogao upoznati
sa čitavim radom i djelovanjem časne naše DRUŽBE
već od dana početka svog postojanja koristeći se
istovremeno bogatim iskustvom nedostizivog

PRVOG MEŠTRA PROTOMOTARA BLAGOPOKOJNOG ČASNOG

BRATA STJEPANA ŠIROLE, PRAZMAJA "JADRANSKOG I."

videći kako i na koji je način onako uspješno
obavljao uzvišene svoje protonotarske dužnosti a
napose iz svega uočio imajući bogate prilike upo-
znati veliku dobrotu i plemenitost bratskog srca

TVOGA, DIVNI MOJ NEZABORAVNI BRATE EMILE !,

Ohrabren svim time, čvrsto sam se odlučio -
bez obzira na okolnost, da sam preuzeo časne ali
i teške dužnosti MEŠTRA PROTONOTARA pod najtežim
prilikama koje su tada vladale među ZMAJSKOM BRA-
ĆOM - poći TVOJIM STOPAMA uvjeren da

" TKO LJUBAV SIJE - LJUBAV ĆE I Ž
ZNJETI ! "

I N I S A M   S E   P R E V A R I O !

U to je prošla prva godina mog PROTONOTARSTVA.
Na GLAVNOJ sam SKUPŠTINI održanoj dana 24. IV.
1937. g. položio račun o radu i djelovanju

M E Š T A R S K O G Z B O R A

tokom minule radne godine, koja je bila našim
radom i nastojanjima bogata i uspješna.-

Drugog dana, nakog održane GLAVNE SKUPŠTINNE kada smo se u večer sastali na "BRATSKOM DOM-JENKU" u dragoj našoj KULI NAD KAMENITIM VRATIMA prišao si k stolu za kojim sam sjedio uz tadašnjeg VELIKOG MEŠTRA Milutina, Zmaja SVETOHELENSKOG, sjeo si kraj Njega i potaptavši Ga bratski po ramenu rekao si mu :

"E DRAGI MOJ MIJUTINE!, DA SAM JA IMAO PROTONOTARA KAKOVOG TI IMAS, JA BI BIO STVARAO ĆUDESA!"

Nezaboravno su mi se usjekle u srce moje te riječi pohvale TVOJE - a morao sam ih čuti - sa kojima ću se ponositi za cijelog života moga, ali kraj svih mojih napora i marljivog vršenja mojih protonotarskih dužnosti ne ide mene, već sva prava zasluga za polužene lijepe uspjehe ide

ISKLJUČIVO I PRVENSTVENO TEBE, ČASNI BRATE EMILE
jer sam u mojoj radu i djelovanju slijedio u

" B R A T S T V U "

po TEBI IZABRANI PUT ISKRENE BRATSKE LJUBAVI I
tako imao uz sebe i za sobom svu podršku čitavog
dragog zmajskog bratstva!

A kako nebi u ovom času imao pred očima onaj kobni dan, kada si - po uručenoj nam sudobnosnom ODLUKOM MINISTARSTVA UNUTRAŠNJIH POSLOVA NARODNE REPUBLIKE HRVATSKE, Odjela "NARODNE SIGURNOSTI od 4. Ožujka 1946. g. Broj 7548/46 o raspustvu i zabrani daljnje rada

"DRUŽBE BRAĆE HRVATSKOGA ZMAJA" - došao, da se oprostiš od, svima nama toli dragih i svetih DVERI ZMAJSKE KULE NAD KAMENITIM VRATIMA!

Obojica smo zajednički tužna srca obilazili predrage nam i svete prostorije u kojima su nekada stvarane, zaključivane i u službi NARODA HRVATSKOGA ostvarivane mnoge i mnoge, lijepe i plamenite kulturne rodoljubne zamisli.

Mile oči TVOJE pratile su milujući svaki kutić dragih naših dveri, oblijetale redom odgrba

do grba drage naše zmajske braće, koji su resili zidove ZMAJSKE KULE budeći u sjećanju TVOME svečane časove one, kada su ta BRAĆA sa zanosom prigodom njihovog svečanog zavjerenja u "ZMAJSKO BRATSTVO" U ČASNE RUKE TVOJE - "VELIKOGA MEŠTRA" polagali zakletvu vjernosti!..

Suze za suzama klizile su niz naborano krvareće staračko BRATSKO SRCE TVOJE.

Slomljen i skrhan, na kraju tjelesne snage TVOJE uputio si se spuštajući se stepenicama prema izlazu znajući pre dobro da je to

"Z A D N J I - Z B O G O M"

predragim našim dverima zmajske kule na KAMENITIM VRATIMA ali i smrtni udarac životnom djelu TVOME!

Strahujući za mili dragocijeni život TVOJ, zbog silnog uzbudjenja i sam u suzama duboko potresen pratio sam izlazak TVOJ.

Pred sam izlazak bacio si oproštajni pogled TVOJ na 7. Prosinca 1907. godine u zidu pokraj ulaza u kulu KAMENITIH VRATA podignutu "MRAMORNU PLOČU SPOMENICU" o po NAMA "BRAĆI HRVATSKOGA ZMAJA" osnovanoj i uredjenoj GRADSKOG KNJIŽNICI.-

Jedva držeći se na nogama prispio si uz mogu podršku do prve klupe pred oltarom

"BLAŽENE GOSPE KAMENITE"

bacivši se na koljena utonuo si u dubokim mislima sjećajući se ponosne dične prošlosti bogatog rođljubno-kulturnog rada i djelovanja po TEBI osnovane časne naše "ZMAJSKE DRUŽBE".-

Pred suznim, tužnim očima Tvojim redala su se sva ona velika sprovedena kulturna patriotska djela, sva ona draga lica jur preminule i još žive toli Ti drage "ZMAJSKE BRAĆE", vrijednih svedadnika TVOJIH a drhtava staračka usta TVOJA, bez prestanka šaputala su opetovno divne riječi našeg uzvišenog gesla

"PRO ARIS ET FOCIS - DEO PROPITIO!"

A ja? Naslonjen, kao skamenit na ulazna vrata KULE KAMENITIH VRATA pratio sam tužan a svjestan toga, što se u duši TVOJOJ slomljenoga srca odigrava.

Dugo i dugo si proboravio tako klečeći pred sv. OLTAROM BLAŽENE GOSPE KAMENITE, dok se nijesi pridigo okrijepljen snagom svete vjere naše i uputio se polaganim staračkim korakom pod doma svoga.

ČASNI MOJ OČINSKI BRATE EMILE !

U dubokom, trajnom, nadgrobnom poštovanju ~~kojim~~
koje sa neizrecivom zahvalnošću duboko usjećeno
u srcu mome u živoj uspomeni na vazda živi

neutrniivo mili LIK TVOJ
=====

gajim, srdačna i topla TI hvala za sva vazda mi s
Tvoje strane bratski najpripravnije pružana bratska
savjetovanja i uputstva u mom radu za milu i časnu
"NAŠU ZMASKU DRUŽBU"

za vrijeme postojanje časne "DRUŽBE BRAĆE HRVATSKO-
GA ZMAJA" kao i u vremenu njenog preobraženja u "VI-
TEŠKI RED HRVATSKOGA ZMAJA".-

Ostajući vječitim dužnikom TVOJIM, žećeć živo
da Ti se, prema mojim slabim i skromnim sposobnos-
tima bar donekle ⁺⁾prihvatio sam se rada - smatraju-
ći tu moju odluku kao razumljivo sastavnim obavez-
nim dijelom svojevremeno povjerenih časnih i svetih
dužnosti

"ZADNJEG MEŠTRA PROTONOTARA"

da saberem i sredim što vjernije i potpunije sav onaj
bogati rodoljubno-kulturni rad i čitavo djelovanje

"RASPUSTENE ČASNE NAŠE DRUŽBE"

kako bi ta moja ostavština danas/sutra uz bogato bla-
go našega "ZMAJSKOG ARKIVA" sačuvanog i pohranjenog
u PROSTORIJAMA DRŽAVNOG ARKIVA u gornjem gradu uZA-
GREBU pod nazivom:

"BRAĆA HRVATSKOGA ZMAJA"

mogla poslužiti za izradu

"POVIJESTU DRUŽBE BRAĆE HRVATSKOGA ZMAJA!"

Ta van je svake sumnje, da je sve to pomno sa-
čuvano kulturno blago o radu i djelovanju

"ČASNE DRUŽBE BRAĆE HRVATSKOGA ZMAJA"

sastavni dio

"KULTURNE POVIJESTI NARODA HRVATSKOGA !"

kome su

"BRAĆA HRVATSKOGA ZMAJA"

kroz čitavo vrijeme postojanja od 1905. pa sve do
njegina raspusta i zabrane daljnje rada godine
1946. radeći i djelujući neumorno, požrtvovno i
nesobično poštено i predano služili pod uzvišenim
našim geslom

"PRO ARIS ET FOCIS - DEO PROPITIO !"

ne odstupajući - kroz čitavo to vrijeme - ni za

+) ODUŽIM,

dlaku od zacrtanih smjernica

"VAS DVOJICE ČASNIH NAŠIH OSNIVAČA!"

ČASNI I NEZABORAVNI MOJ BRATE E M I L E,
PRAZMAJU "BRLOŠKI" i "OD OZIJA" !

Iznenadna, pretužna vijest o smrti TVOJOJ, koju primih od č;brata dra. Milana IVŠIĆA, Zmaja RUŽIĆINA nekoliko dana kasnije duboko me je potresla.

Ostao sam skamenjen ! Pred očima su mi se nizala redom sva ona draga sjećanja iz onih lijepih dana postojanja časne naše "ZMAJSKE DRUŽBE" od časa, kad si me onako puna srca pri mom stupanju u "NAŠU NEZABORAVNU BRATSKU DRUŽBU" prigrlio, sve što sam redom doživljavao ponosan ubrajati se u članstvu društva, koje svojim kulturnim djelovanjem ovako vjerno i požrtvovno služi NARODU SVOME HRVATSKOME, pa sve do onog TVOG tužnog oproštaja od naših ljubljenih "ZMAJSKIH DVERI" u kuli nad KAMENITIM VRATIMA godine kobne 1946.

Onako tužan uputio sam se k mojoj kućnoj zavjetnoj kapelici "SV. KRIŽA" u vrtu mog tihog tuskuluma u ZATONU MAILOM, kraj DUBROVNIKA zapalivši uljanicu ispod brončane velike plakete sv. TEREZE OD MAILOGA ISUSA - djelo č;brata Ive KERDIĆA, Zmaja od "KAMENITIH VRATA" - i bacivši se potom na koljena pod raspolom nad oltarom sv. KRIŽA dugo, dugo sam se molio BOGU za upokoj TVOJE PLEMENITE DUŠE!

Povezan u mislima mojim s TOBOM,

ČASNI I MILI MOJ BRATE EMILE

sjetih se, kako nije bilo "BRATA ZMAJSKOG" koga nijesi, na čelu naše ZMAJSKE BRAĆE ispratio na posljednom putu do vječnog počivališta odavši MU i u KULI NAŠOJ BRATSKI OPOŠTAJ a kruta je sudbina htjela

DA SI NAS TI - OSNIVAČ NAŠ, PRVI OD PRVIH ZMAJSKE
BRACE

ostavio u času, gdje smo snagom sile rasturenji, rastrki od kojih mnogi i mnogi nekadašnjih TVOJIH blizih tjesnijih surađnika u medjuvremenu odoše

"KUD ZA VAZDA SE GRE ....."

A TI ?

dični naš Prazmaju E M I L E !

nisi ostao sam !, jer što je god od naše BRAĆE bilo živih u ZAGREBU i obavješteno o iznenadnoj smrti

T V O J O J

pohrlilo je u dubokoj žalosti na MIROGOJ otprativši TE do vječnog počivališta i tako TI iskažu :/:

svu BRATSKU LJUBAV, ZAHVALNOST I PREKOGRONU VJER-
NU ODANOST, a mi sva ostala BRAĆA rastrškana što
diljem domovine naše HRVATSKE, što daleko u tu-
djini odadosmo TI razcviljena, bolna srca u du-
bokoj žalosti d u ž n u p o č a s t

jer

NAŠ SI BIO I DUŠOM I TIJELOM !
NAŠ SI BIO I UVIIJEK ĆEŠ BITI !

Lik TVOJ mili živi i živjet će svjež, ljub-
ljen i duboko poštivan

u

N A R O D U H R V A T S K O M E

i

U SRCIMA VJERNE ZMAJSKE BRAĆE TVOJE DOK I
JEDNOG OD NAS ŽIVA BUDA !

ČASNI I NEZABORAVNI DIČNI NAŠ
OSNIVĀČU I JEDINSTVENI VELIKI
MEŠTRE !

Opraštam se stihovima spjevanim u časnu
spomen preminule naše ZMAJSKE BRAĆE po dičnom
Tvom časnom BRATU, POBRATIMU i SUOSNIVĀČU
VELIMIRU dru. DBŽELIĆU, Prazmaju KLOKOČKOM I.

" O SNIVAJ SAMO, - TI SI DIVNO BDIO,"
" DA OGNJIŠTA NAM DUŠMAN NE RAZORI,"
" HRVATSKI SVETI, ZMAJSKI PLAM DA GORI!"
" SAD MIRIS RUČA POVJETARCE KRILI "
" I TIHO GROBNI CJE LIVA TI KAMEN "
" EMILE NAŠ ! SPAVAJ MIRNO!"
SVETI GORI PLAMEN !"

U DUBROVNIKU, o "ŠESTDESETGODIŠNJICI" OSNUTKA
ČASNE "DRUŽBE BRAĆE HRVATSKOGA ZMAJA"
dana 16. Studenoga 1965. Godišta Gospodnjega --

+++++ • +++++

SLAVA, VJEĆNA TI SLAVA I SPOMEN !
EMILE NAŠ!, SPAVAJ MIRNO VJEĆNI GORI
PLAMEN !

VIKTOR MOHR, ZMAJ SVETOANDRIJSKI
Zadnji "MEŠTAR PROTONOTAR"